

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА
(втори състав)
26 юни 2008 година

Дело F-1/08

Bart Nijs
срещу
Сметна палата на Европейските общности

„Публична служба — Длъжностни лица — Член 35, параграф 1, буква д)
от Процедурния правилник — Изложение на правните основания
и доводите — Срок за подаване на административна жалба — Явна
недопустимост“

Пълният текст на езика на производството (френски) II-A-1 - 1231

Предмет: Жалба на основание членове 236 ЕО и 152 АЕ, с която г-н Nijs иска отмяна на доклада за оценяването му за 2005/2006 г., на свързаните и последващи решения, по-специално това жалбоподателят да не бъде повишен в длъжност през 2007 г., и на решението на Сметната палата от 8 март 2007 г. да поднови мандата на своя генерален секретар, считано от 1 юли 2007 г., както и осъждането на Сметната палата да заплати обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди.

Решение: Отхвърля жалбата отчасти като явно недопустима и отчасти като явно неоснователна. Осъжда жалбоподателя да заплати всички съдебни разноски.

Резюме

1. Производство — Жалба в първоинстанционно производство — Изисквания за форма

(член 19, трета алинея и приложение I, член 7, параграфи 1 и 3 от Статута на Съда; член 35, параграф 1, букви г) и д) от Процедурния правилник на Съда на публичната служба)

2. Длъжностни лица — Жалба — Увреждащ акт — Понятие — Назначаване на друго длъжностно лице преди встъпването на жалбоподателя в длъжност — Изключване

(член 90, параграф 2 и член 91, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица)

1. По силата на член 35, параграф 1, буква д) от Процедурния правилник на Съда на публичната служба жалбата трябва да съдържа изложение на основанията и изложените фактически и правни доводи. Тези елементи трябва да са посочени достатъчно ясно и точно, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Съда на публичната служба — да се произнесе по жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да бъде допустима една жалба, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, да се установяват по логичен и разбираем начин от текста на самата жалба.

Това се потвърждава допълнително от обстоятелството, че съгласно член 7, параграф 3 от приложение I към Статута на Съда писмената фаза

на производството пред Съда на публичната служба по принцип обхваща една-единствена размяна на писмени становища, освен ако Съдът на публичната служба не реши друго. По-нататък, съгласно член 19, трета алинея от посочения статут, приложим към производството пред Съда на публичната служба по силата на член 7, параграф 1 от приложение I към същия статут, длъжностното лице трябва да бъде представявано от адвокат. Основната роля на последния в качеството му на лице, което подпомага правосъдието, е по-специално да основе изложените в жалбата искания върху достатъчно разбираеми и логични правни доводи, предвид по-конкретно обстоятелството, че писмената фаза на производството пред Съда на публичната служба по принцип обхваща една-единствена размяна на писмени становища.

Жалба не може да отговори на изискванията за яснота и точност, когато в нея фактите са изложени по объркан и несистематизиран начин, без читателят да може пълноценно да ги отнесе към някое от изложените в жалбата искания или към някое от правните основания, изтъкнати в подкрепа на тази жалба.

Освен това жалба на длъжностно лице е явно недопустима, когато в нея не се установява кои точно са обжалваните актове и която по тази причина не отговаря на изискванията, предвидени в член 35, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Съда на публичната служба.

(вж. точки 24—27 и 46)

Позоваване на:

Първоинстанционен съд — 24 март 1993 г., Benzler/Комисия, T-72/92, Recueil, стр. II-347, точки 16, 18 и 19; 28 април 1993 г., De Hoe/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20; 21 май 1999 г., Asia Motor France и др./Комисия, T-154/98, Recueil, стр. II-1703, точка 42; 15 юни 1999 г., Ismeri Еуропа/Сметна палата, T-277/97, Recueil, стр. II 1825, точка 29

2. Единствено мерките, произвеждащи задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, изменяйки съществено правното му положение, и които мерки окончателно определят становището на институцията, съставляват увреждащи актове по смисъла на член 90, параграф 2 и на член 91, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица.

Не е такъв случаят при назначаване в рамките на същата институция на друго длъжностно лице, когато това назначаване е осъществено преди встъпването в на жалбоподателя в длъжност.

(вж. точки 34 и 35)

Позоваване на:

Първоинстанционен съд — 25 октомври 2005 г., Fardoom и Reinard/Комисия, T-43/04, Recueil FP, стр. I-A-329 и II-1465, точка 26

Съд на публичната служба — 21 април 2008 г., Boudova и др./Комисия, F-78/07, Сборник СПС, стр. I-A-1-97 и II-A-1-509, точка 31